

РЕШЕНИЕ

№ 6008

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10780** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на „Специализирана болница за активно лечение по акушерство и гинекология – Майчин дом“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник адв.Д., срещу решение от 31.07.2024 г. по АНД № 7296/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 9 състав. С последното е потвърдено наказателно постановление (НП) № НП-19/10.04.2024г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 117 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) за извършено нарушение на чл. 2 от Наредба № 49 от 18.10.2010г за основните изисквания на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи, във вр с чл. 46 ал.3 от ЗЛЗ.

Решението се обжалва с доводи за неправилност и необоснованост, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди се, че от съдържанието на НП е неясно в какво точно се състои нарушението и кои конкретно разпоредби обосновават извършеното нарушение-че на пациентката М. М. И. са извършени преглед и ултразвукова

диагностика, което произволно е определено като извънболнична медицинска помощ, че прегледът е извършен в спешен приемен кабинет, обезпечаващ 24 часова медицинска помощ, включително при спешни състояния или че пациентката е заплатила оказаната ѝ медицинска помощ. В този смисъл, се навеждат доводи, че липсата на ясно и точно описание на твърдяното нарушение и несъответствието на деянието с посочената като нарушена правна норма, възпрепятства адекватното упражняване на правото на защита на „С. - Майчин дом ЕАД. Изложени са съждения, че в обжалваното съдебно решение не са обсъдени наведените в жалбата възражения и липсва анализ на приложимата нормативна уредба, обосноваващи липсата на извършено нарушение от страна на болницата. Моли се да се отмени решението на СРС и потвърденото с него НП. Претендират се присъждаше на разноски и възнаграждение за процесуално представителство за двете инстанции.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпила на 20.01.2025г. молба от пълномощника адв.Д., в която се заявява, че се поддържа подадената касационна жалба по съображения, изложени в нея, и в представени с молбата писмени бележки. Претендира се присъждаше на разноски, по представен списък и документи за плащане.

Ответникът по касация – Изпълнителен директор на Изпълнителна дирекция „Медицински надзор“, редовно призован, се представлява от юрк.П., който оспорва жалбата. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждаше на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура- прокурор К., дава становище за неоснователност на касационната жалба. Счита решението на районния съд за правилно.

Административен съд София-град, XVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Съгласно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

За да постанови своето решение, районният съд е приел, че при извършената проверка на Специализирана болница за активно лечение по акушерство и гинекология – „Майчин дом“ ЕАД (С. „Майчин дом“ АД), с ЕИК:[ЕИК], е установено, че същата осъществява дейност, съгласно разрешение за осъществяване на лечебна дейност № СБ - 164/09.05.2023г., издадено на основание чл. 46, ал. 2, във връзка с чл. 50, ал. 2 от ЗЛЗ от Министерство на здравеопазването. Съгласно разрешението, „родилна клиника - е трето ниво на компетентност и е в изпълнение на медицински стандарт по „акушерство

и гинекология“, в която са разкрити - 1.) Отделение „Раждания“ - с трето ниво на компетентност, в изпълнение на медицински стандарт по „Акушерство и гинекология“ и 2.). Отделение „Следродилни грижи - с трето ниво на компетентност, в изпълнение на медицински стандарт по „акушерство и гинекология“. В издаденото разрешение не се разрешава (изрично не е регламентирано) извършването на дейност по медицинска специалност „спешна медицина“, както и да се осъществява дейност в структура спешно отделение/кабинет/и.

В предприятието на дружеството към 25.09.2018г. е утвърден от Изпълнителния директор на лечебното заведение Вътрешен правилник за устройството, дейността и вътрешния ред на Родилна зала с приемни 24 часови спешни кабинети в С. „Майчин дом“ ЕАД - С.”.

Основният предмет на дейност на Родилна зала в С. „Майчин дом“ ЕАД - С.“ е осъществяването на специализирана акушерска болнична помощ.

Основният предмет на дейност на Приемен сектор на С. „Майчин дом“ ЕАД С. е осъществяването на специализирана консултативна, диагностична и лечебна дейност.

Устройството на „Приемни 24 часа спешни кабинети“ (включва): чакалня за пациенти; акушерски амбулаторен кабинет; гинекологичен амбулаторен кабинет; санитарен възел за хоспитализиране на пациентки по спешност, отговарящи на нормативни документи на РИОКОЗ. На официалния сайт на С. „Майчин дом“ ЕАД - С.“ е посочена следната информация: „Спешното отделение е изградено по всички медицински стандарти“. „В извънработното време на консултативните кабинети на болницата, през спешно приемно отделение на С. „Майчин дом“ ЕАД - С.“ преминават бременни жени, независимо дали имат проблем по време на бременността или са на прага на най-важното събитие - раждането на тяхната рожба. Отделението обслужва и жените с неотложни гинекологични проблеми“.

Според проверяващите, съгласно издаденото разрешение за осъществяване на лечебна дейност № СБ - 164/09.05.2023г., издадено на основание чл. 46, ал. 2, във връзка с чл. 50, ал. 2 от ЗЛЗ от Министерство на здравеопазването, не е разрешено обособяването на Спешно отделение/спешни кабинети в С. „Майчин дом“ ЕАД - С.“.

На 21.08.2023г. пациентът - бременната жена М. М. И. на 32години, посетила в 21:16 часа обособения „спешен приемен кабинет“ на С. „Майчин дом“ ЕАД, [населено място], по повод на „генитално кървене от час“ и по анамнестични данни - „първа настояща бременност в шеста гестационна седмица. Прегледът е осъществен от д-р С. С., съгласно издаденият първи екземпляр на амбулаторен лист № 214 от 21.08.2023г. Проведено е транс вагинално ехографско изследване с назначена терапия на пациента. В амбулаторния лист е записано на ръка, че пациентът И. „отказва хоспитализация“. Пациентът И. е информирана за необходимите медицински дейности, назначената терапия и очакваните резултати.

От втори екземпляр на същия амбулаторен лист № 214/21.08.2023г. се удостоверява, че на същия пациент е осъществен платен преглед. Налице отбелязана основна диагноза: „МКБ 020.0 Заплашващ аборт“. Прегледът на пациента И. е отразен и в Амбулаторен дневник (акушерски), с отбелязана информация в следния смисъл: „Grav. m.I. II (6 г.с.) Пл. 60 лв. УЗД. Отказвам хоспитализация“. От „СБАЛАГ - Майчин дом“ ЕАД, [населено място] е издадена и заплатена от пациента И. фактура № [ЕГН]/21.08.2023 г. за ултразвукова диагностика /УЗД/ на стойност от 60.00 лева.

Въз основа на съставения АУАН с № А-247/22.11.2023г. е издадено НП № НП - 19/10.04.2024г. издадено от Изпълнителен Директор на Изпълнителна Агенция

„Медицински надзор“ (ИАМН), с което на основание чл.53 от ЗАНН и на основание 52, ал.4 от ЗАНН вр. чл.27, ал.2 от ЗАНН вр. чл.117 от Закона за лечебните заведения, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000.00 (две хиляди) лева на дружеството „Специализирана болница за активно лечение по акушерство и гинекология - Майчин дом“ ЕАД (С. „Майчин дом“ АД), с ЕИК:[ЕИК] за административно нарушение по чл. 115, ал.3 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) във вр. с чл.2 от Наредба 49 от 18.10.2020г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико- социални грижи.

В мотивите на обжалваното решение е посочено, че е налице редовна процедура по връчването на АУАН и НП , че същите отговарят от външна страна по форма и съдържание на изискванията по чл. 42 от ЗАНН, респективно чл. 57 от ЗАНН, че са издадени от надлежни органи и в рамките на техните законови пълномощния, като констатираното нарушение е изчерпателно, ясно и подробно описано в акта за установяване на административното нарушение, като по идентичен начин е отразено и в наказателното постановление. Съдът е приел, че нарушението е подведено правилно под съответната норма на материалния закон, както и че административнонаказващият орган не е извършил процесуални нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление. Съдът е достигнал до извод, че лечебното заведение е осъществило вид диагностично-лечебна дейност, която не е посочена като разрешена (позволена) в издаденото му разрешение. По този начин е нарушено изискването на чл. 2 от Наредба № 49 от 18 октомври 2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико- социални грижи. Обсъдил е и размера на наложената имуществена санкция, като правилно определен в минимума за това наказание. Съставът на районния съд е приел, че процесното деяние не следва да се третира и като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като не разкрива значителни отлики спрямо нарушенията от същия вид.

С тези изводи и мотиви, СРС е приел, че обжалваното наказателно постановление се явява законосъобразно, обосновано, правилно и при справедлив размер на наказанието, отговарящо на целите на административното наказание, поради което го потвърдил.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно. Възраженията, изложени в касационната жалба са основателни.

Административнонаказателната отговорност на "Специализирана болница за активно лечение по акушерство и гинекология-Майчин дом" ЕАД е ангажирана за това, че на 21.08.2023г., в 21:16 часа, е извършен преглед на г-жа М. М. И. от д-р С. С., по повод „генитално кървене от час“ и по анамнестични данни –„първа настояща бременност в 6 г.с.“. Прегледът е извършен в „приемна спешен кабинет“, обособен като част от болничната структура-„Приемна 24 часа спешни кабинети“/Спешно отделение на „СБАЛАГ –Майчин дом“ ЕАД, без лечебното заведение да има право да разкрива Спешно отделение/спешни кабинети. За извършения преглед е издадена и заплатена от пациентката фактура № [ЕГН]/21.08.2023г. за Ултразвукова диагностика на стойност 60лв.

Съгласно чл. 2 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешния ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи, лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи осъществяват видовете

лечебни дейности, посочени в издаденото им разрешение от министъра на здравеопазването по реда на чл. 48, ал. 1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ).

Според чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи, както и условията и реда за откриване на структури и предоставяне на дейности по чл. 20, ал. 2 и, ал. 3, се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

Очевидно е, че двете норми, които са посочени от административнонаказващият орган като нарушени, са бланкетни норми, препращащи към разпоредбите на правна норма от същия или друг нормативен акт. В тях не се съдържа конкретно правило за поведение, а се съдържа препращане. В тези случаи, задължително следва да се посочи норма, съдържаща конкретно, изрично правило за поведение, което е нарушено, редом с бланкетните норми. От посочените две норми не става ясно за какво нарушение е ангажирана отговорността на лицето, привлечено към административнонаказателна отговорност. Неуточняването на конкретно нарушената норма, наред с бланкетните норми, директно засяга правото на защита на лицето, чиято отговорност се търси. В случая едната норма препраща към наредба на министъра на здравеопазването, а другата - към разрешение, издадено към същия министър. Липсва такава норма, под която да се субсумират фактите, установени и описани в наказателното постановление. На следващо място, противно на изводите на районния съд, настоящият състав счита, че при издаване на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразило се в неяснота и противоречие между фактическото описание на нарушението и приложената санкционна норма.

Видно от текста на НП, жалбоподателят е осъществил специализирана извънболнична помощ. Твърди се, че при извършеният преглед на пациента М. И. е издаден лист за платен преглед с вписан собственоръчно отказ на пациентката от хоспитализация, тоест твърди се, че това действие представлява документиране на платен амбулаторен преглед в извънболничната помощ, а структурата, в която е прегледана пациентката следва да издаде лист за преглед КДБ/СО. Административнонаказващият орган е приел, че е налице извършване на нарушение, доколкото формата на документиране на извършената дейност и нейното осчетоводяване е извършено като платен амбулаторен преглед в лечебно заведение, което няма право да извършва доболнична помощ. При тези обстоятелства, съдът споделя доводите на касатора, че налице неяснота точно какво противоправно поведение му е вменено - че е осъществил платен преглед на пациент в доболнична помощ, че е разкрил спешно отделение, без да има за това разрешение, или и че е нарушил правила при оформяне на съответната документация. Още повече, че дружеството е санкционирано на основание чл. 116, ал. 2 вр., ал. 1 от ЗЛЗ, предвиждащ налагане на имуществена санкция от 8000 до 20 000 на юридическо лице, което извършва дейност по болнична медицинска помощ, в нарушение на изискванията на закона и нормативните актове по прилагането му. Налице е непреодолимо противоречие между изложените факти и приложената санкционна норма и жалбоподателят е изправен пред абсолютна неяснота за какво точно нарушение е санкциониран. Никъде в НП не се твърди дружеството да е осъществило на инкриминираната дата каквато и да е дейност по болнична медицинска помощ, а напротив, твърди се, че осъщественият преглед представлява оказване на извънболнична медицинска помощ, за която дейност лечебното заведение няма разрешение. На така изложените в НП фактически твърдения съответства

санкционната норма на чл. 115, ал. 3 вр., ал. 1 от НК, но същата не е приложена, а е приложена санкционната норма на чл.116 ал.2 вр.ал.1 от ЗЛЗ, която не отговаря приетите за установени факти.

Всичко това съществено е ограничило правото на защита на наказаното лице лишавайки го от възможност да възприеме в пълната фактическите и правни рамки на вмененото му нарушение. Неправилното прилагане на санкционна разпоредба представлява съществен порок на наказателното постановление, който не може да бъде отстранен в съдебното производство и представлява отделно самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление /в този смисъл решение № 2989/12.04.2024г. по КНАХД № 2468/2023г. по описа на АдмС Б.; решение № № 2456/10.04.2023 г. по КНАХД № 456/2023г. по описа на АССГ, XIV касационен състав/.

Като е достигнал до обратен извод и е потвърдил процесното НП, районният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Вместо това, следва да бъде постановено друго, с което атакуваното НП бъде отменено.

При този изход на спора, претенцията на касационния жалбоподател за присъждане на разноски в размер на 600 лв. – за представителство пред АССГ и 1200 лв. за производството пред СРС е основателна и следва да бъде уважена.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 31.07.2024 г. по АНД № 7296/2024г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав и вместо него постановява

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-19/10.04.2024г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ .

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на „Специализирана болница за активно лечение по акушерство и гинекология – Майчин дом“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] сумата от 1800 (хиляда и осемстотин) лв. адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: